

ת"פ 38797/04/23 - מדינת ישראל נגד תומר אזולאי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38797-04-23 מדינת ישראל נ' אזולאי(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	תומר אזולאי

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1:

על פי אישום זה, במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן היה בבעלות המתלונן (להלן: המתלונן 1) רכב מסוג טויוטה פריוס אשר חנה ברחוב שי עגנון 33 בנהריה בסמוך לביתו של המתלונן.

ביום 14.4.23 בשעה 21:26 או בסמוך לכך, פרץ הנאשם לרכב באופן שניפץ את חלון הרכב הקדמי שמאלי באמצעות אבן, נכנס עם פלג גופו העליון לתוך הרכב, חיטט בו, פתח את דלת הרכב מבפנים, נכנס לרכב וגנב מתוכו מכשיר לבדיקת תקלות רכב בשווי מוערך של 10 ₪ וקופסת סוכריות "מנטוס".

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

אישום מספר 2:

על פי אישום זה במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן היה בבעלות המתלוננת (להלן: "המתלוננת 2") רכב מסוג סוזוקי אשר חנה ברחוב שי עגנון 33.

ביום 14.4.23 בשעה 21:26 או בסמוך לכך פרץ הנאשם לרכב באופן שניפץ את חלון הרכב הקדמי שמאלי באמצעות אבן וזאת בכוונה לבצע גניבה ונכנס עם פלג גופו העליון לתוך הרכב, חיפש רכוש אך לא מצא. באותו מעמד, הגיעו

שוטרים למקום ותפסו את הנאשם כאשר חלק גופו העליון בתוך הרכב.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין.

אישום מספר 3:

על פי עובדות אישום זה במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה בבעלות המתלונן (להלן: "המתלונן 3") רכב מסוג טויוטה אשר חנה ברחוב שי עגנון.

ביום 14.4.23 בשעה 21:26 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לפרוץ לרכב באופן שהטיח על חלון הרכב בצד השמאלי אבן בכוונה לבצע גניבה ופגע במזיד ברכב בכך שכרם לסדק בחלון הרכב.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לפריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1), נספח הכולל ערכים חברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם וכן התייחסות למתחם העונש ההולם (ת/2). ב"כ המאשימה הדגיש את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם וטען כי המאשימה עותרת לשלושה מתחמים שכן לשיטתה מדובר בשלושה אירועים שונים. לגבי האישום הראשון והשני עתרה המאשימה למתחם ענישה של 8 חודשי מאסר ועד ל - 18 חודשי מאסר לגבי כל אחד מהאירועים. לגבי האישום השלישי עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר ועד לעונש של 12 חודשי מאסר ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגישה המאשימה כי מחוות הפסיכיאטרי שהוגשה לתיק בית המשפט עולה שהנאשם עושה שימוש מאסיבי בסמי רחוב ואלכוהול וכי גם בעת ביצוע העבירות היה נתון תחת השפעת אלכוהול וב"כ המאשימה הפנה גם לגיליון הרשעותיו הקודמות. המאשימה עתרה להשית על הנאשם את העונשים הבאים: באשר לאישום הראשון עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, באשר לאישום השני עונש של 10 חודשי מאסר ובאשר לאישום מספר 3 - עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, כל זאת לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי, התחייבות כספית ופיצוי כספי.

3. ב"כ הנאשם טענה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עם תיקון כתב האישום וציינה באשר לנסיבות ביצוע העבירות כי מדובר בגניבה בסכום מינורי. באשר לנזק שנגרם לכלי הרכב הרי שציינה ב"כ הנאשם כי אין כל אסמכתא לגבי שווי הנזק שנגרם. ב"כ הנאשם הפנתה לחוות הדעת הפסיכיאטרית ולקשיים עימם מתמודד הנאשם במהלך מעצרו בעיקר בגין נסיבותיו האישיות. הסנגורית טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל האישומים והפנתה לפסיקה רלוונטית בעניין זה. באשר למתחם הענישה טענה ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה במקרים דומים נע בין מאסר בפועל של מספר חודשים שאפשר וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 10 חודשי מאסר

בפועל והפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה. בנסיבות העניין ביקשה הסנגורית להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

4. הנאשם אמר בדברו כי הוא מצטער על מעשיו וכי הוא רוצה להשתנות ולדאוג לאמו וכי למד לקח לדבריו.

דין והכרעה

5. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

6. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. בענייננו על אף שכתב האישום כולל שלושה אישומים אני סבורה כי יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם ענישה אחד שכן מדובר בתכנית עבריינית אחת.

7. הערך החברתי המוגן שנפגע מהעבירות שבהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הינו הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור ושמירה על קניינו.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת מעשים אלה לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת.

8. סימן ה'1 לפרק יא' לחוק העונשין אשר הוסף בתיקון מיוחד לחוק העונשין, יועד כולו לעבירות הקשורות בכלי רכב וכולל עבירות : גניבת רכב, שימוש ברכב ללא רשות, פגיעה ברכב, פריצה לתוך רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב וגניבה מרכב.

9. באשר למידת הפגיעה, הרי שאני סבורה כי נסיבות העבירה מלמדות כי הנאשם השתמש באבן לצורך ניפוץ שמשות הרכב הכניס את פלג גופו העליון. באישום הראשון הנאשם הצליח לגנוב ואולם יש לציין כי ערך הרכוש שנגנב נמוך. באישום השני הנאשם לא מצא מאומה ולא נגנב כלום ולמעשה נתפס בשעת מעשה ולגבי האישום השלישי הרי שמדובר בעבירת ניסיון. לפיכך אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים נמוכה.

10. באשר למדיניות הענישה הרי שמדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבה אחת מרכב מעלה כי הוטלו

עונשים הנעים בין עונש הצופה פני עתיד ועד למאסר בפועל של עד 12 חודשים הכל בהתאם לנסיבות התיק. ראה עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014) - 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום ב"ש) 20505-01-10 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (21.7.2010) - 10 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.7.2012) - 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום רמלה) 33174-02-10 **מדינת ישראל נ' סמאדה** (פורסם בנבו, 10.4.2011) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (שלום רמלה) 2217-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו כשכ** (31.5.2012) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (שלום ת"א) 4713/08 **מדינת ישראל נ' שצרבוטוב** (12.5.2011) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; עפ"ג (מחוזי מרכז) 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.2013) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות; בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.13), 4 חודשי עבודות שירות; בת"פ (ת"א) 4713/08 **מדינת ישראל נ' שצרבוטוב** (12.5.11), נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ת"פ 19451-06-17 **מדינת ישראל נ' אסקר** (4.1.18) נאשם נדון למאסר על תנאי לצד עונשים נלווים.

בענייננו מדובר בשלוש הזדמנויות שבהן עבר הנאשם עבירות דומות. לפיכך, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם אינו יכול להתחיל מעונש של מאסר על תנאי.

11. בנסיבות תיק זה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

12. בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם והקושי הטמון בכך להסתגלותו במאסר. כמו כן נתתי משקל להודאת הנאשם ולקיימת האחריות על מעשיו. לחומרא נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם בעיקר בעבירות אלימות. העבירות בוצעו על רקע של שימוש בסמים בעיקר. בהיעדר כל אופק שיקומי אזי קיים סיכון להישנות עבירות ועל כן יש לשקול שיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

14. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 14.4.23

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב - סעיף 413 לחוק העונשין, וירשע בה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי להשית על הנאשם תשלום כספי או לחייבו בפיצוי כספי.

המוצגים יושבו לבעליהם בתום תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי .

ניתן היום, ט"ז אב תשפ"ג, 03 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.